

108 Kymmens kraftverk

HOK

Aktbil. 476

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT

DOM

DVA 54

s.1 (14)

Vattendomstolen
Box 187
462 22 VÄNERSBORG
Hamngatan 6
Tel 0521-190 80 vx

1988-11-16

VA 31/75

SMHI

Genom besök till reg. 88/12/75

Vänernsberg

nr. 88. 17

nr. 889 57 371

Sn. HOK

SÖKANDE

Tillfälliga o. husl. bestämmelser för år 1989, utdrag sid 1, 9-11 Box

Vänerenergi Aktiebolag och Skanska Aktiebolag
Ombud: advokaten Mikael Alrutz, Alrutz' Advokatbyrå AB,
Mäster Samuelsgatan 4, 111 44 STOCKHOLM

SAKEN

Vissa frågor om minimitappningar och markersättningar i mål angående tillstånd till Kymmens kraftverk m m i Sunne och Torsby kommuner, Värmlands län

INLEDNING

Beträffande geografisk orientering, företagets omfattning och tidigare avgöranden i målet hänvisas till redogörelser härför i vattendomstolens dom i målet den 15 oktober 1986 (akten sid 6672 ff). I nämnda dom lämnade vattendomstolen sökandena tillstånd till företagets idrifttagande och behandlande domstolen därmed sammanhängande villkors- och skadefrågor, allt på sätt närmare framgår av domen. Vissa frågor uppsköts i domen till fortsatt behandling senare i målet däribland, såvitt nu närmast är av intresse, fråga om fastställande av slutliga bestämmelser för minimitappningar i Kymsälven och Granån efter utgången av en prövotid samt fråga om slutliga ersättningar för ianspråkta-

SMHI (såsom kontrollant av företaget)

gande av mark för två skogsbilvägar på östra sidan av Rottnan.

I DENNA DOM BEHANDLADE FRÅGOR

I denna dom upptar vattendomstolen till behandling dels i målet väckta frågor om vissa ändringar av de bestämmelser för minimitappningar i Kymsälven och Granån, som enligt meddelade föreskrifter gäller under prövotiden, dels förut nämnda fråga om slutliga ersättningar för ianspråktagande av mark för skogsbilvägar, vilka frågor vattendomstolen förehaft vid huvudförhandling i målet den 13 september 1988.

ÄNDRADE PRÖVOTIDSBESTÄMMELSER FÖR MINIMITAPPNINGAR I KYMSÄLVEN OCH GRANÅN

I domen den 15 oktober 1986 uppsköt vattendomstolen frågan om fastställande av slutliga bestämmelser för minimitappningar i Rottnan, Kymsälven och Granån till fortsatt behandling efter utgången av en prövotid av tre år, räknat från dagen för kraftverkets idrifttagande. Enligt vad som sedermera upplysts i målet togs kraftverket i drift den 12 januari 1987.

Avdelningsdirektören Sune Olofsson vid fiskeristyrelsens utredningskontor i Örebro förordnades i domen jämlikt 11 kap 45 § 1 mom vattenlagen (1918:523) att som sakkunnig och på sökandenas bekostnad under prövotiden följa och bedöma verkningarna av i domen föreskrivna minimitappningar i Rottnan, Kymsälven och Granån på fiske och det biologiska livet i de berörda vattenområdena samt häröver avge utlåtande.

De bestämmelser om minimitappningar, som vattendomstolen föreskrivit i domen den 15 oktober 1986 och som gäller under prøvotiden och fram till dess domstolen vid fortsatt prövning av målet annat förordnar, har, såvitt rör vattenframsläppning i Kymsälven och Granån, följande lydelse:

"2. Från Kymmen skall alltid avledas så mycket vatten (minimitappning) till Kymsälven att vattenföringen vid dammen uppgår till under tiden från och med den 15 maj till och med den 15 oktober 0,2 m³/s och under tiden från och med den 16 oktober till och med den 14 maj 0,05 m³/s, dock högst naturliga tillrinningen.

3. Från Stora Gransjön skall till Granån alltid framsläppas så mycket vatten (minimitappning) att vattenföringen nedströms tröskeln vid överledningsstället i Granån uppgår till under tiden från och med den 15 maj till och med den 15 oktober 0,10 m³/s och under tiden från och med den 16 oktober till och med den 14 maj 0,02 m³/s, dock högst tillrinningen till Stora Gransjön och uppströms tröskeln i Granån."

Vattenöverdomstolen - dit talan mot domen i vad avser de meddelade bestämmelserna om minimitappningar i Kymsälven och Granån för tiden den 16 oktober - den 14 maj fullföljdes av kammarkollegiet och av sökandena, av sökandena dock endast såvitt avser den för nämnda tid föreskrivna minimitappningen i Kymsälven - fann i dom den 16 september 1987 (akten sid 6785 ff) ej skäl föreligga att för prøvotiden föreskriva annan minimitappning än den vattendomstolen föreskrivit och fastställde i sin dom vattendomstolens domslut i fråga om minimitappningar i Kymsälven och Granån. Sökandenas fullföljda talan omfattade även yrkande att mätning av minimitappningen i Kymsälven skulle, i stället för vid Samkomman vilket vattendomstolen hade föreskrivit, ske vid dammen i Kymmens utlopp och i denna del biföll vattenöverdomstolen i sin dom sökandenas yrkande. Vattenöverdomstolens dom vann laga kraft.

Parternas talan och sakkunnigyttranden

Sökandena har nu i skrift den 15 februari 1988 (akten sid 6877 ff) hemställt om nedan närmare angiven ändring av de meddelade provotidsbestämmelserna för minimitappningar i Kymsälven och därvid bl a anfört: För att om möjligt utreda vilken betydelse de meddelade bestämmelserna om minimitappningar har under den del av året då vattnet till Kymsälven måste pumpas över regleringsdammen i Kymmen, vilket inträffar när vattenståndet vid dammen understiger nivån + 191,10 m, har träffats en överenskommelse mellan fiskerikonsulenten Robert Karlsson för sökandena och den sakkunnige, avdelningsdirektören Sune Olofsson. Överenskommelsen, som i kopia ingivits i målet (akten sid 6883), innebär att minimitappning i Kymsälven sker i enlighet med vattendomstolens dom under innevarande år. Under 1988 utföres vissa elfisken i Kymsälven och Granån samt genomföres vissa bottenfaunaundersökningar. Under år 1989 fortsätter elfiskena i Kymsälven samtidigt med vissa bottenfaunaundersökningar. Under år 1989 skall emellertid enligt överenskommelsen minimitappningen från Kymmen enbart ske så länge som denna tappning kan utföras utan pumpning, vilket senare i samråd med Olofsson bestämts till att avse nolltappning under tiden den 1 februari - den 30 april.

- Överenskommelsen har godkänts av kammarkollegiet.
- Sökandena hemställer att vattendomstolen ger tillstånd till angivna ändringar av minimitappningen från sjön Kymmen i enlighet med överenskommelsen under år 1989 och att - om överenskommelse så kan träffas - bestämmelserna gäller intill dess vattendomstolen i förevarande del annat förordnar.

Sökandena har vidare framhållit: Under vintern 1986/87 tappades i Kymsälven genom sökandenas försorg den i domen

meddelade vattenhushållningen. Detta tillgick på det sättet att under ca 10 veckor måste vatten pumpas över dammen vid Kymmen. Den provisoriska pumpningen skedde genom att en dränkbar pumpanläggning monterades på en flotte förankrad i Kymmen ca 100 m från stranden. Flotten följde vattenytans avsänkningar ca 7 m utan att pumpledning eller pumpfunktion äventyrades. Från pumpen drogs en ca 150 m lång plastledning över isen och upp på land varifrån anslöts en ståltub fram till och över regleringsdammen vid Kymmen. Ledningen och tubens längd uppströms regleringsdammen var ca 400 m. Ståltuben mynnade ca 30 m nedströms dammen. Elförsörjningen till pumpen skedde via en ca 500 m lång kabel ut till flotten. - Drifterfarenheterna från vintersäsongen 1986/87 ger vid handen att under besvärliga vinterförhållanden medför anordningen betydande svårigheter vad gäller minimivattentappningen eftersom ett driftavbrott kan medföra att anläggningen fryser sönder. - Nedströms regleringsdammen i Kymmen har pumpningen över dammen under vintern 1986/87 medfört betydande isdämmor som innebar att helt eller delvis det vatten som pumpade över dammen frös bort.

Olofsson har i yttrande den 6 juli 1988 (akten sid 6884 f) anfört: I Granån är minimitappningen under perioden den 16 oktober - den 14 maj $0,02 \text{ m}^3/\text{s}$, d v s lika med LLQ (lägsta lågvattenföring). I Kymsälven är motsvarande tappning $0,05 \text{ m}^3/\text{s}$, d v s en fjärdedel av LLQ. Förändringen i Granån är således mindre och skulle med vissa ändringar kunna göras effektivare. I Kymsälven finns också på den korta sträckan ned till Samkomman ett flertal naturliga vandringshinder med nuvarande tappning. - Prövningsförslaget som överenskommits med sökandena innebär - förutom nolltappning i Kymsälven under viss tid - att viss minimitappning i Kymsälven överförs till minimitappning i Gran-

ån. Elfisken och bottenfaunaundersökningar under 1988 och 1989 kommer att visa om åtgärderna är bra eller dåliga. Först därefter kan en definitiv ändring av minimitappningsbestämmelserna komma i fråga.

Olofssons förslag avseende minimitappningar i Kymsälven och Granån under år 1989 har närmare redovisats i en av sökandena ingiven den 1 september 1988 dagtecknad skrift (akten sid 6887 ff).

Sökandena har i nämnda skrift medgivit att minimitappningar i Kymsälven och Granån sker i enlighet med Olofssons förslag, dock med ett av sökandena föreslaget och av Olofsson godtaget tillägg rörande minimitappningen i Granån för tiden den 16 september - den 15 oktober av innebörd att minimitappningen under denna tid skall om möjligt uppgå till $0,2 \text{ m}^3/\text{s}$ men får ej understiga $0,18 \text{ m}^3/\text{s}$. Sökandena har vidare begärt att ifrågavarande bestämmelser skall gälla kvarvarande provotid intill dess vattendomstolen i förevarande del annat förordnar samt att den i tidigare dom intagna bestämmelsen om begränsning av minimitappningen till tillrinningen alltjämt skall gälla.

Kammarkollegiet har i ingiven skrift (akten sid 6892) hemställt att minimitappningsbestämmelserna för Kymsälven och Granån bestäms enligt Olofssons förslag som det presenterats i sökandenas skrift den 1 september 1988 och med beaktande av sökandenas justering rörande minimitappningen i Granån under perioden den 16 september - den 15 oktober.

Olofsson har vid huvudförhandlingen i målet tillagt att föreslagna ändringar av minimitappningsbestämmelserna enligt hans mening endast skall gälla under år 1989 och att det därefter skall ske en återgång till de bestämmelser

som meddelats i 1986 års dom. Han har vidare anfört bl a: Elfiske gjordes i slutet av augusti 1988, varvid provfiskades i Kymsälven, Granån och Rottnan. Det erhållna materialet skall sammanställas, men vad man kan se nu är att man fick mest fisk i Kymsälven. Det är en helt annan biotop där än i de andra vattendragen. Den är smal och djup och därför finns det utrymme för fisk även vid låg vattenföring. Däremot är Granån mycket flack. Efter de här resultaten att döma är Kymsälven mycket viktigare än Granån. Granån är dessutom försurningskänslig och det skulle krävas omfattande biotopåtgärder där för att få samma täthet som i Kymsälven. - De överenskomna undersökningarna avses fullföljas och minimitappningar under 1989 föreslås ske i enlighet med vad som överenskommits. Beträffande nolltappningen i Kymsälven under de tre månaderna 1989 skall undersökas om nolltappningen påverkar fisken att gå upp eller inte och om och hur bottenfaunan påverkas av nolltappningen. - Därest vattendomstolen ej skulle medge ändring av minimitappningsbestämmelserna för Kymsälven, skall det i sådant fall inte heller göras någon ändring av minimitappningsbestämmelserna för Granån.

Sökandena har beträffande den av Olofsson i augusti 1988 utförda undersökningen genmält att denna entydigt visar att vattendragen här har mycket låga tätheter och att det endast rör sig om 40 fiskar per hektar samt har, till stöd för sin begäran att de föreslagna ändrade minimitappningsbestämmelserna skall gälla även efter 1989, vidare anfört: Det är såsom förut nämnts förenat med stora svårigheter att under den kalla årstiden tappa vatten i Kymsälven och dessutom mycket kostsamt. Anläggningskostnaden för en pumpanläggning och ledning uppgår till ca 1 000 000 kr. De årliga kostnaderna beräknas till ca 40 000 kr eller kapitaliserat till ett värde av 900 000 kr. Därtill kommer

värdet av vattnet för kraftproduktion, ca 50 000 kr per år i 1986 års penningvärde, kapitaliserat till 1 120 000 kr. Sammanlagt således ca 3 000 000 kr. Det överenskomna undersökningsprogrammet bör därför genomföras och en utvärdering av resultaten ske innan man bestämmer om en investering i nämnda storlek.

Erinringar mot de begärda ändringarna av minimitappningsbestämmelserna har framställts av dels de av förbundsjuristen Lars Åke Lindberg, LRF, Stockholm, i målet företrädda sakägarna och dels de av advokaten Olle Vangstad, Karlstad, i målet företrädda sakägarna.

Lindbergs huvudmän har ansett att det för närvarande finns inget skäl att ändra på tappningsbestämmelserna och framhållit att man med utgångspunkt från vad Olofsson upplyst om resultatet från provfisken i augusti 1988 snarare borde satsa på Kymsälven i stället för Granån.

Vangstads huvudmän har instämt i vad Lindbergs huvudmän anfört och tillagt att det är helt onödigt med nolltappning i Kymsälven. Med hänvisning till vattenöverdomstolens ovannämnda dom den 16 september 1987 har de vidare framhållit att de av sökandena framförda argumenten om kostnader och svårigheter att genomföra minimitappning i Kymsälven medelst pumpning även framfördes i vattenöverdomstolen, som vid sin prövning ej fann skäl ändra de av vattendomstolen föreskrivna minimitappningsbestämmelserna.

Vattendomstolens bedömning

Vattendomstolen finner att det för fastställande av slutliga minimitappningsbestämmelser är betydelsefullt att bereda den i målet förordnade fiskesakkunnige tillfälle

att under pågående prøvotid även undersöka inverkan på fisken och bottenfaunan av en nolltappning i Kymsälven och en ökad minimivattenföring i Granån. Ändrade bestämmelser om minimitappningar i dessa båda vattendrag att gälla under år 1989 bör därför meddelas och utformas i enlighet med vad sökandena, kammarkollegiet och den fiskesakkunnige enats om. Att såsom sökandena begärt utsträcka giltigheten av de ändrade minimitappningsbestämmelserna till att omfatta även tiden efter 1989 års utgång finner vattendomstolen nu ej skäl till. Enligt vattendomstolens mening är det angeläget att snarast genomföra de av den fiskesakkunnige angivna undersökningarna, varför i fråga om de ändrade minimitappningsbestämmelserna verkställighetstillstånd bör meddelas.

Vattendomstolens avgörande

Vattendomstolen förordnar att vad vattendomstolen i sin ovan nämnda dom den 15 oktober 1986 föreskrivit i domslutet under punkterna 2 och 3 (domen sid 32) i fråga om minimitappningar i Kymsälven och Granån inte skall gälla under år 1989 utan skall i stället under nämnda år gälla följande föreskrifter:

Kymsälven. Från Kymmen skall alltid avledas så mycket vatten (minimitappning) till Kymsälven att vattenföringen vid dammen vid Kymmens utlopp uppgår till
under tiden fr o m den 1 januari t o m den 31 januari
 $0,05 \text{ m}^3/\text{s}$ (50 l/s),
under tiden fr o m den 1 februari t o m den 30 april
nolltappning,
under tiden fr o m den 1 maj t o m den 14 maj $0,05 \text{ m}^3/\text{s}$
(50 l/s),
under tiden fr o m den 15 maj t o m den 15 september
 $0,2 \text{ m}^3/\text{s}$ (200 l/s),

under tiden fr o m den 16 september t o m den 15 oktober
0,1 m³/s (100 l/s) och
under tiden fr o m den 16 oktober t o m den 31 december
0,05 m³/s (50 l/s),
dock att minimitappningen, om den naturliga tillrinningen
till Kymmen är mindre än föreskriven minimitappning, får
nedgå till lägst naturlig tillrinning.

Granån. Från Stora Gransjön skall till Granån alltid
framsläppas så mycket vatten (minimitappning) att vatten-
föringen nedströms överledningsstället i Granån uppgår
till

under tiden fr o m den 1 januari t o m den 14 maj
0,04 m³/s (40 l/s),

under tiden fr o m den 15 maj t o m den 15 september
0,1 m³/s (100 l/s),

under tiden fr o m den 16 september t o m den 15 oktober
0,2 m³/s (200 l/s) om möjligt men eljest minst 0,18 m³/s
(180 l/s) och

under tiden fr o m den 16 oktober t o m den 31 december
0,04 m³/s (40 l/s),

dock att minimitappningen, om den naturliga tillrinningen
till Stora Gransjön och Granån uppströms tröskeln i ån är
mindre än föreskriven minimitappning, får nedgå till lägst
naturlig tillrinning.

För tid efter den 31 december 1989 skall gälla de före-
skrifter om minimitappningar i Kymsälven och Granån som
vattendomstolen meddelat i sin ovan nämnda dom den 15
oktober 1986.

Vattendomstolen förordnar att de ovan för år 1989 före-
skrivna tappningsbestämmelserna skall lända till efter-
rättelse utan hinder av att domen i dessa delar inte vun-

nit laga kraft, dock endast om sökandena dessförinnan hos länsstyrelsen i Värmlands län ställt den säkerhet som anges i 11 kap 67 § första stycket vattenlagen (1918:523).

ERSÄTTNINGAR FÖR IANSPRÅKTAGEN MARK FÖR TVÅ SKOGBILVÄGAR
PÅ ÖSTRA SIDAN AV ROTTNAN

I domen den 15 oktober 1986 berättigades sökandena att ianspråka mark för framdragande av två skogsbilvägar på östra sidan av Rottnan inom fastigheterna Västanvik 1:51, 1:52, 1:126, 1:268, 1:277, 1:348, 1:354, 1:371, 1:530 och 1:538, allt enligt framlagt i domen närmare redovisat förslag. För ianspråktagen mark inom respektive fastighet utdömdes i domen ersättning att utgå i avräkning på slutlig ersättning. Frågan om slutlig ersättning för ianspråktagen mark uppsköts till prövning senare i målet efter det att vägarna hade utförts.

Parternas talan

Sökandena har nu föreslagit slutliga ersättningar för den ianspråkta marken i enlighet med vad som närmare anges i bilaga 18 till sökandenas skrift den 28 oktober 1987 (akten sid 6820 ff) med därtill hörande fastighetsvis redovisade värderingsunderlag. I anslutning härtill har sökandena anfört: I samråd med berörda fastighetsägare har nu vägarna blivit utförda och då fått något ändrad dragning, som framgår av ingiven karts-kiss (akten sid 6822). Vägdragningen har således ändrats något för fastigheterna Västanvik 1:126, 1:268, 1:277, 1:348, 1:354 och 1:538 (jfr akten sid 5973 och 6457). - Värdering av marken för den ändrade dragningen har skett efter samma grunder som inom dämningssområdet i övrigt. - Som framgår av den ingivna

redovisningen skall enbart för tre fastigheter ytterligare ersättning utgå, nämligen för fastigheterna Västanvik 1:277, 1:354 och 1:538 och med det belopp för respektive fastighet som anges i ingiven sammanställning (akten sid 6823), vilka belopp sökandena utbetalat avräkningsvis direkt till vederbörande fastighetsägare. - Sökandena föreslår att slutlig ersättning för ianspråktagande av mark för skogsbilväg således fastställs för Västanvik 1:277 till 4 189 kr, för Västanvik 1:354 till 2 106 kr och för Västanvik 1:538 till 11 284 kr samt att beträffande övriga berörda fastigheter den i domen den 15 oktober 1986 för respektive fastighet utdömda avräkningsersättningen för ianspråktagande av mark för skogsbilväg fastställs som slutlig ersättning.

Sökandenas förslag till slutlig ersättning har godtagits eller lämnats utan erinran av motparterna.

Vattendomstolens bedömning och avgörande

Vattendomstolen, som ej finner anledning till anmärkning mot sökandenas ersättningsförslag, bestämmer slutlig ersättning för den för ifrågavarande två skogsbilvägar ianspråktaga marken inom förevarande fastigheter till följande belopp, nämligen

1. beträffande fastigheterna Västanvik 1:51, 1:52, 1:126, 1:268, 1:348, 1:371 och 1:530 till det belopp för respektive fastighet, som i domen den 15 oktober 1986 utdömts i avräkningsersättning för ianspråktagande av mark för skogsbilväg,
2. beträffande fastigheten Västanvik 1:277 till 4 189 kr,
3. beträffande fastigheten Västanvik 1:354 till 2 106 kr samt
4. beträffande fastigheten Västanvik 1:538 till 11 284 kr.

Ytterligare ersättning skall således endast utgå i fråga om de tre sistnämnda fastigheterna, där slutligt bestämd ersättning överstiger utdömd avräkningsersättning. Mellanskillnaden uppgår till 716 kr för 1:277, 1 685 kr för 1:354 och 415 kr för 1:538. Det föreligger inte skäl att förordna om betalning av dessa belopp genom nedsättning hos länsstyrelsen enligt 9 kap 11 § vattenlagen (1918:523), vilken vattenlag är att tillämpa i förevarande fall.

På grund av vad sålunda anförts åläggs sökandena att för den för ifrågavarande två skogsbilvägar ianspråktagna marken utge - utöver i domen den 15 oktober 1986 utdömd avräkningsersättning - ytterligare ersättning dels till Karin Aspegren och Svea Ingeborg Ericksson gemensamt såsom ägare av Västanvik 1:277 med sjuhundrasexton (716) kr, dels till Torsby Transport AB såsom ägare av Västanvik 1:354 med ettusensexhundraåttiofem (1 685) kr, dels ock till Billerud AB såsom ägare av Västanvik 1:538 med fyrahundra femton (415) kr, allt dock med rätt för sökandena att avräkna vad i angivet hänseende redan må vara utbetalat.

RÄTTEGÅNGSKOSTNADER

Sökandena åläggs enligt medgivande av härom framställda yrkanden att utge ersättning för rättegångskostnader

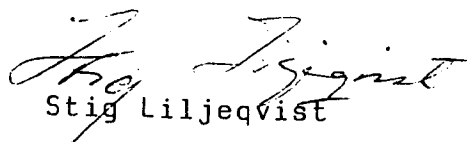
1. till advokaten Olle Vangstads, Karlstad, huvudmän för Vangstads biträde enligt ingiven kostnadsräkning (akten sid 6910 f) med - efter rättelse av felaktig hopsamring i räkningen - sammanlagt åttatusenettihundrafyrtiosju (8 147) kr, varav 6 500 kr utgör arvode,

2. till förbundsjuristen Lars Åke Lindbergs, Stockholm, huvudmän för Lindbergs biträde enligt ingiven kostnadsräkning (akten sid 6912 f) med sammanlagt tjugotvåtusenniohundrasextiotre (22 963) kr, varav 21 000 kr utgör arvode,
3. till advokaten Lars Palenius', Falun, huvudmän för Palenius' biträde enligt ingiven kostnadsräkning (akten sid 6914) med sammanlagt elvatusentvåhundrafemtiotre (11 253) kr 50 öre, varav 10 700 kr utgör arvode,
4. till Sven Eriksson, Fack 18, 686 06 Gräsmark, med tvåhundra (200) kr, utgörande ersättning för förlorad arbetsförtjänst vid inställelse till huvudförhandlingen i målet den 13 september 1988.

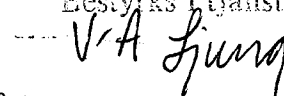
På beloppen skall utgå ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från dagen för denna dom till dess betalning sker.

FULLFÖLJDSHÄNVISNING, se bilaga (Dv 950)
Vadeinlaga senast den 14 december 1988

På vattendomstolens vägnar

Stig Liljeqvist

Bestyrks i tjänsten

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Stig Liljeqvist, fastighetsrådet Lars Fors samt nämndemännen Lennart Nilsson och Herbert Jonsson (enhälligt).

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om Ni är missnöjd med domen kan Ni överklaga den till vattenöverdomstolen, Svea hovrätt. Detta gör Ni genom att skriva en sk vadeinlaga där Ni redogör för varför Ni anser att domen skall ändras och vilken ändring Ni vill ha. Ni skall skicka vadeinlagen till vattendomstolen. Vadeinlagen måste ha kommit in till **vattendomstolen** inom **fyra veckor** från domens datum. (Senaste dag för vadeinlaga finns angiven på sista sidan i domen.) Vattendomstolen skickar därefter vadeinlagen till vattenöverdomstolen.

Om Er motpart har överklagat domen kan också Ni överklaga den till vattenöverdomstolen (anslutningsvad) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Ni skall också i detta fall skicka en vadeinlaga till vattendomstolen. Vadeinlagen måste ha kommit in till **vattendomstolen** inom **två veckor** från den senaste dag för vadeinlaga som finns angiven på sista sidan i domen. Vattendomstolen skickar därefter vadeinlagen till vattenöverdomstolen. Om Er motparts vadetalan återkallas eller förfaller kan inte heller Ert anslutningsvad prövas.

UPPLYSNINGAR

1. Er vadeinlaga skall alltså vara riktad till vattenöverdomstolen men **lämnas eller skickas till vattendomstolen**. Om handlingar skickas med posten skall det ske i fullständigt fränkerad försändelse.
2. Vadeinlagen måste innehålla vissa uppgifter. Vilka dessa är kan Ni läsa om här nedan.
3. Till vadeinlagen skall Ni normalt bifoga en kopia av inlagen för varje motpart. Om Ni inte har bifogat tillräckligt antal kopior framställs de kopior som behövs på Er bekostnad.
4. Ni kan få ytterligare upplysningar från vattendomstolen, vars adress och telefonnummer står på första sidan av domen.

VADEINLAGAS INNEHÅLL

I **vadeinlagen** skall anges

1. att den riktar sig till vattenöverdomstolen
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadress, yrke, personnummer och telefonnummer, varvid den som klagat benämns vadekärande och motparten vadesvarande,
3. den överklagade domen med angivande av vattendomstolens namn samt dag och nummer för domen,
4. den ändring som yrkas i vattendomstolens dom,
5. grunderna (skälen) för den fullföljda talan (överklagandet), samt
6. de bevis som åberopas.

Skriftliga bevis som inte tidigare framlagts skall bifogas vadeinlagen, som egenhändigt under-tecknas av vadekäranden eller dennes ombud.